

Motion

1982/83: 772

Bertil Danielsson och Barbro Nilsson i Visby Färjetrafiken mellan Öland och Gotland

Under gångna tider förekom en mycket livlig trafik mellan vårt lands två största öar. Redan tidigt på 1800-talet etablerades fasta båtförbindelser mellan Gotland och Öland, en sorts färjetrafik. I mitten av sextioalet sammanknöts de två orterna Klintehamn och Grankullavik med upp till tre dagliga dubbelturer under högsäsong. 1967 blev Gotlandsbolaget ensamt om att bedriva färjetrafik. Med stöd av statens transportråd lades så Ölandstrafiken ner år 1981.

Sverige marknadsförs inför 1983 års turistsäsong som ett billigt turistland som en följd av devalveringen. Det kommer säkerligen att öka strömmen av turister från kontinenten, resenärer som ger oss en välkommen förlängning av turistsäsongen. Åtskilliga miljoner satsas på marknadsföringen. Ett paket väl värt att sälja är resvägen över Ölandsbron, därefter med båt till Gotland och åter till fastlandet från Visby.

Regeringen avslag i november en ansökan från annat rederi om att sommartid, maj–september 1983–1987, få trafikera sträckan Visby-Grankullavik. Rederiet sökte inget statligt stöd för trafiken.

Detta beslut var förvånande och beklagligt. Möjligen kan det underskott som Gotlandsbolaget dras med ha påverkat ställningstagandet. Gotlandsbolaget hävdar att en ny färjelinje skulle utgöra en icke önskvärd konkurrens. Det transportstöd som utgår till Gotlandstrafiken skulle härmed öka genom att underlaget för nuvarande trafik skulle minska. Så är inte fallet.

Av tillgänglig statistik framgår att ingen nedgång i Gotlandsbolagets trafik 1981, det år då Visby-Grankullavik även trafikerades, kan noteras. Den sammanlagda trafiken till Gotland var påtagligt större det året än intilliggande. Ett nettotillskott av passagerare och bilar kunde då noteras.

Gotland och Öland utgör båda primära rekreatiomsområden. Turistströmmarna till båda öarna är stora sommartid. Det borde vara en självklarhet att under sommarmånaderna på allt sätt underlätta turisternas förflyttningar. En färjeförbindelse mellan Gotland och Öland skulle på ett påtagligt sätt främja detta syfte.

Det är mycket tveksamt om ett bolag som har koncession på en linjesträcka, men ej utnyttjar denna, skall bibehållas denna. Naturligt vore att i sådana fall låta annat seriöst företag överta koncessionen.

En friare konkurrens och en större möjlighet för turister och andra att kunna välja mellan olika färjelinjer är ett övergripande mål, som också talar för en önskan att på ett öppnare och positivare sätt bedöma ansökningar om trafiktillstånd.

I de fall det företag, som har koncession på en sträcka, men ej utnyttjar denna, bör annat seriöst företag ej förhindras att erhålla trafik tillstånd.

Med hänvisning till vad som anförts hemställer vi

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om färjeförbindelser mellan Gotland och Öland.

Stockholm den 21 januari 1983

BERTIL DANIELSSON (m)

BARBRO NILSSON (m)

i Visby